

G E H E I M

Reacties van leiding en leden der EVC op het gebeuren in Hongarije.

"Het verlies van hen, die tijdens de hetze uit angst voor ramen en broodroof hun lidmaatschap opzegden, wordt snel hersteld. Velen keren reeds weer terug".

Aldus de verbondsvoorzitter van de EVC, F. REUTER, in zijn inleiding ter Hoofdbesturen-vergadering van 1 december j.l., zoals weergegeven in het EVC-maandblad "Werkend Nederland" van 8-12-'56. Hij liet - nog steeds volgens dit verslag - een optimistisch geluid over de kans op leden-aanwas horen en koppelde hieraan de opwekking tot nauwgezette contributie-inning.

Het aangehaalde verslag, waarin geen cijfers staan vermeld, vormt een voor leden en publiek pasklaar gemaakte weergave van REUTER's toespraak tot de bedoelde vergadering, welke door + 120 bestuurders werd bezocht. Uit andere bron is bekend, dat hij bij deze gelegenheid het getal 2500 heeft genoemd als landelijk totaal van het door Hongarije veroorzaakte ledenverlies en in dit verband wees op de urgentie "geen dubbeltje verloren te laten gaan" en diverse bezuinigingsmaatregelen door te voeren.

Eén dag vóór deze Hoofdbesturen-vergadering, dus op 30 november j.l. kwamen de penningmeesters van de diverse EVC-bonden bijeen voor een bespreking met R. SMID, penningmeester van het Verbondsbestuur. Aan de hand van de contributie-afdrachten over november werd in deze kleine kring het aantal bedankjes op ongeveer 3000 berekend. Dit getal, zo werd gezegd, zou bij de afdrachten in december nog hoger blijken te zijn.

De laatstbedoelde voorstelling van zaken zal de realiteit wel het dichtst benaderen. De EVC had per ultimo oktober j.l. nog hoogstens 35.000 leden. Het landelijk verlies aan leden zal, medegelet op de - zij het nog incidentele - gegevens uit andere bronnen, vermoedelijk boven de 10% liggen. Volgens de contributie-

- afdrachten -

G E H E I M

afdrachten over november (die wellicht, mede wegens het uitvallen van inners, een minder zuiver beeld geven) zou de ABWB (9000 man) 9% van haar leden hebben verloren; "De Metaal" (6000 leden): 17%; ABT (4500 leden): 17%; Chevofa (3500 leden): 7%; BNOP (3000 leden): 14%.

Het ledenverlies in de hoofdstad is tot nu toe geringer dan "in de provincie". Een aantal EVC-ers heeft om principiële redenen bedankt, anderen deden dit louter uit opportunistische overwegingen. Mogelijk zal de EVC vooral van de laatste groep een aantal personen kunnen terugwinnen; voorlopig is hier echter nog weinig van bemerkt. Van een uittocht van leidend kader der EVC kan bepaald niet worden gesproken. Voor zover bekend hebben tot dusver slechts één hoofdbestuurder van een kleinere bond (A. KIBURG van de ANBZ) en enkele figuren van regionale of plaatselijke betekenis de gelederen der EVC verlaten.

In de meergenoemde Hoofdbesturen-vergadering van 1 december hebben enkele aanwezigen kritiek geïfend op het door de EVC ten opzichte van Hongarije ingenomen standpunt, zoals dit blijkt uit haar manifest van 9 november. Deze meer tactische dan principiële kritiek werd door REUTER bestreden met het argument, dat "de reactie" overal en altijd moest worden bestreden. De EVC zou zich volgens hem echter "geen oordeel over de oorzaken van het Hongaarse gebeuren kunnen aanmatigen" (N.B. Hiermee doelde hij kennelijk op mogelijke, aan de EVC niet bekende fouten van de Hongaarse regering vóór het uitbreken van de opstand. De verbondsvoorzitter gedroeg zich hier overeenkomstig de mede door hem als partijbestuurder gegeven verzekering, dat geen stelling meer zal worden genomen inzake interne gebeurtenissen in andere landen indien deze aan de beoordeling van het Partijbestuur ontsnappen. (Resolutie van 10-4-'56)). Inzake het optreden van Sovjet-Rusland heeft de EVC zich geheel met de visie van de CPN vereenzelvigd. In het EVC-manifest van 9 november heet het n.l. dat "de Sovjet-Unie werd gedwongen op te treden om een eind te maken aan

G E H E I M

de bloedige pogingen het Hongaarse volk opnieuw het kapitalistische juk op te leggen".

REUTER zeide nog, dat het streven naar eenheid (zoals de EVC dit opvat) thans nog moeilijker is geworden, ofschoon hij er voor de toekomst toch wel zijn vertrouwen in bleef stellen. Inderdaad is de EVC-propaganda weer begonnen op dit veel gebruikte aambeeld te hameren. Op 8 december gaf de EVC een manifest uit, waarin het Verbondsbestuur het bekende SER-rapport over de bestedingsbeperkingen aangrijpt voor het lanceren van insinuaties aan het adres van de leiding der erkende vakbonden en daarbij de leden van het NVV oproept tot gemeenschappelijke actie tegen loonsverlaging en duurte.

Als gevolg van de recente internationale ontwikkelingen is de kloof tussen de democratische vakbonden en de EVC nog breder geworden en heeft de EVC ook onder de groep van de ongeorganiseerden aan populariteit ingeboet.

januari 1957.